

La veritable història de «Jenifer»

El clip de la cançó té ja més de 6 milions i mig de visualitzacions

Al llarg dels segles, els catalans hem configurat un paisatge sonor que ens fa recognoscibles davant el món. La majoria són cançons que han nascut als Països Catalans, i moltes han tingut una trajectòria internacional -curta o llarga- o han estat veritables peces intergeneracionals. També hi ha peces compartides amb altres països propers (per exemple "En Joan petit"), que ajuden a dibuixar un imaginari polièdric de la Mediterrània format amb aspectes identitaris compartits amb altres cultures germanes.

El desembre de 2014, vam publicar un número especial (el 231) amb 100 cançons que tenen associades 100 històries per descobrir que algunes de les melodies que considerem nostres també han tingut un recorregut internacional i que han aconseguit emocionar Albert Einstein i **Igor Stravinski**, han fet emmudir dos presidents dels Estats Units o han cridat a la lluita en contra dels totalitarismes arreu del món. Al llarg d'aquest mes d'agost, anirem recuperant la veritable història d'algunes de les cançons del recopilatori, des de temes tradicionals a *hits* de la Nova Cançó, passant per peces emblemàtiques d'**Antònia Font** o **Els Catarres**. Avui descobrim què hi ha darrere de "Jenifer".

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=FhJR6OO1X8Y>

De vegades tot es redueix a tenir l'encert de fer la cançó adequada en el moment precís. I Èric Vergés, Jan Riera i Roser Cruells, **Els Catarres**, ho van fer amb aquesta peça anomenada "Jenifer", que narra l'amor (impossible?) entre una noia de l'extraradi castellanoparlant i un noi de la ceba. El seu èxit és un paradigma de com els grups avui es poden donar a conèixer sense tenir cap disc al mercat, ni tan sols discogràfica, només amb l'ús de les xarxes socials. I per si

encara els faltava alguna cosa, el president Jordi Pujol els va acabar de donar una empenyeta en un discurs en què gairebé va fer un comentari de text de la cançó.

La gràcia de tot plegat són els versos que defineixen la catalanitat del noi ('Jo que soc més català que les anxoves de l'Escala o els galets de Nadal, jo que tinc una erecció quan pujo al Pedraforca o faig trèquing per Montserrat, jo que voto Convergència i que tinc somnis eròtics amb en Jordi Pujol...'), i com al final assumeix els interessos de la noia: '*Ara m'he enamorat d'una ?xoni' de Castefa! Oh Jenifer, em tunejaré el cotxe per tu. Oh Jenifer, anirem al Pont Aeri els dos junts*'.

De seguida en van sortir versions paròdiques fetes des de programes de ràdios i televisions catalanes. Així, el mateix dia, el programa *El matí i la mare que el va parir* de Ràdio Flaixbac i el *Fricandó matiner* de RAC 105 van obsequiar els oients amb dues versions titulades "Oh Montserrat", amb la història girada: era el xoni qui s'enamorava de la noia de la ceba. També ho va fer el programa de Televisió de Catalunya *Polònia*, amb una versió protagonitzada pels dobles d'Artur Mas i Alícia Sánchez-Camacho. Entre les múltiples adaptacions, n'hi ha una de clau andorrana d'**Els Bandarres d'Auvinyà** ("Oh Toni!!!") i una altra de dedicada al president balear, José Ramon Bauzá.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=UnDeDcJrZOQ>

Després de presentar-se al Sona 9, i quedar desbordats -i afònics- per l'èxit de la cançó, la projecció els va servir per editar un disc, que igualment es podia descarregar des d'internet perquè són uns defensors convençuts de la música lliure. En contra del que alguns pronosticaven, el grup no va ser un *one hit wonder*, i onze anys després segueixen al peu del canó amb mitja dotzena de discos publicats.